

**BMF Kandó Kálmán
Villamosmérnöki Főiskolai Kar**

**BIOMEDICAL ENGINEERING SUMMER COURSE 2004
WILHELMSHAVEN**

2004. augusztus 30 - szeptember 18.

2004. augusztus 29-én hárman, a KVK orvosi műszeres hallgatói együtt indultunk Wilhelmshavenbe, ahol egy nyári egyetemi kurzuson ösztöndíjasként vehettünk részt.

Már az utazás is nagy izgalommal szolgált, hiszen mindannyian először utaztunk repülővel. Közel két órás repülőút után érkezünk meg Hamburgba, ahonnan két vonat átszállás vezetett a fogadó városunkba, Wilhelmshavenbe, ahol Anje Weise, az összekötő diák már várt ránk. A három hét alatt ő intézte a dolgainkat, szervezte a különböző programokat. Nagy szeretettel fogadott minket, autójához kísért és azon fuvarozott minket szállásunkra. Kétszobás, jól felszerelt apartmanokban laktunk – víz, gáz, kábeltévé (német és két angol csatorna, CNN, BBC), kávéfőző, kenyérpíró, hűtő, beépített konyha, stb. A szállás maga a város egy nyugodt kerületében volt, a Bromberger Strassen. A fekvése nagyon előnyös volt a tömegközlekedés és a bevásárlás szempontjából.

Bár eléggé kifárasztott minket az utazás mégis még aznap elkezdtek felfedezni a várost. És persze az első utunk a tengerpartra vezetett.

Másnap, egy eléggé borongós hétfői napon kezdődött az igazi kaland. Megismerni sok más országból jött embert, ezzel együtt más kultúrákat; valamint a teljesen más metodikával történő tanítást, tanulást; mind-mind kihívást jelentett.

Minden hétköznap volt tanítás 9.30-tól délután 15.30-ig. Az első nap még nem volt tanítás, helyette egy bemutatkozó órát tartottak, ahol az egyik német tanárnő rögtön megjegyezte, hogy mi biztos Dudás Mária tanuló vagyunk („Ungarn! Studenten von Maria Dudas!”)

A tananyagot három nagy részre lehet osztani. Első héten mechanikát tanultunk, második héten biztonságtechnikát és megismerkedtünk néhány tervezési kritériummal is. A harmadik héten az audiológia került sorra.

Fenti részekben belül három hét alatt összesen hat modul, témakör merült fel különböző orvostechnikai probléma körülből. Ezek e következők voltak: orvosi elektronika; ortopédia; biztonsági előírások és szabványok; design; audiológia; és orvostechnikai jelek mérés technikája. Míg az orvosi elektronika és az ortopédia között választani lehetett, addig a többi téma kötelező volt. Az órák nagyon élvezetesek és tanulságosak voltak még a kommunikációs nehézségek ellenére is. Ezek a nyelvi- és a tananyagbeli tudás különbségekből adódtak, de áthidalásuk nem okozott gondot. Minden modul végén egy témazáró zárthelyi dolgozat formájában adtunk tanúbizonyságot a tudásunkról. A dolgozatoknak az értékelését mindig közszemlére tették.

Összesen 43 diák vett részt a programon. A különböző nemzetiségű tanulók között érezhető volt a felkészültségi szint különbsége. Általánosan elmondható, hogy a keleti országok tanulói (Magyarország, Románia) sokkal kreatívabbak tudtak lenni a többiekénél. Ez főleg az első anyagrésznél jött elő, aholis keményebb matematikát kellett volna használni.

Az oktatók mindegyike nagyon felkészülten érkezett és kifejezetten érthetően adta le az anyagot. A tanuláshoz minden segédeszközt a rendelkezésünkre bocsátottak, amit csak tudtak. Az iskola orvostechnikai laborjait is bemutatták.

Az iskolai számítógépes hálózathoz kaptunk login nevet és passwordot, így Interneten tarthattuk a kapcsolatot másokkal.

Az első hét végén ösztöndíjat kaptunk: 860 eurót fejenként. Ez a pénz jól jött, mert Németországban itthoni szemmel nézve nagyon drága az élet.

Azonban nem csak a tanulásról szólt ez a három hét. Nagyon sok külön programon vettünk részt, ahol megismerhettük egymást és a másik ország szokásait.

Minden nap délutánjára rendeztek nekünk valami közös szórakozást. Mint például: az első este ismerkedési, barbecue parti volt; majd a többi napokon úszás, korcsolyázás, bowling, város felfedezése, beszélgetések az ottani diákok kedvenc pub-jában. A hétvégéken pedig kirándulásokon vehettünk részt. Az első hétvégén, egy egynapos kiránduláson Bremenben voltunk, ahol a városnézésen kívül ellátogattunk a Space Centerbe is. Majd a következő hétvégén kétnapos Hamburgi kiránduláson vettünk részt, ahol a nappali Hamburgon kívül az éjszakai Hamburgot is megismerhettük. Ezeken kívül saját magunknak is szervezhettünk programokat Wilhelmshavenben és környékén. Rengeteg érdekes látnivaló van a városban, hiszen a tenger mellett fekszik, így sok múzeum nézhető meg többek között a Haditengerészeti Múzeum, Tengeri Múzeum, Akvárium... .

Saját programban egy hajókirándulást szerveztünk magunknak; Helgolandra; ami háromórás tengeri utazást jelentett, fantasztikus élményekkel.

A magyar csapat minden ország diákjával jó viszonyt alakított ki, sikerült megkedveltetni magunkat mindenkiel. A második hétre már majdnem mindenki tudott pár szót magyarul.

Az utolsó este került megrendezésre a nemzetek vacsorája, melyre minden ország képviselői a saját nemzetükre jellemző ételeket vitték el. Mi a magyarokat a magyar konyha egyik remekével, a gulyással kápráztattuk el. A rendezvény nagy sikert aratott mindenki körében.

Fantasztikus három hetet töltöttünk el Wilhelmshavenben; megszerettük a társainkat, a tanárainkat és persze a várost is, az emberekkel.

Ezt a különleges lehetőséget szeretnénk megköszönni tanárainknak, Dudás Ferencné (docens, Erasmus BMF és KVK koordinátor) és Halmi Lászlóné Dr. (főiskolai docens, Orvostechnikai készülékek és rendszerek szakterületi tömbfelelős) tanárnőeknek, valamint a német főszervezőnek, Rainer Hinz professzor úrnak.

Németh Gábor

Sisa Szilvia

Vartik Csaba

Kedvcsinálónak néhány kép a három hétről:

Ismerkedés

A szállásunk

Wilhelmshaven, kikötőrészlet

A tengerpart

A főiskola kívülről

és belülről...

A város szimbóluma a Kaiser Wilhelm Brücke, mely egykor Európa legnagyobb forgóhídja volt

A gulyásparti

A magyar csapat